

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 37Er/1126/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212212406
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Sobolovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1212212406.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II, v exekučnej veci oprávneného: Sociálna poisťovňa pobočka Bratislava, Záhradnícka 31, 829 02 Bratislava, IČO: 30 807 484, proti povinnému: KONTUR, s.r.o., Pekárska 11, 917 01 Trnava, IČO: 30 777 518, o vymoženie uloženej povinnosti, takto

rozhodol:

I. Oprávnenému a povinnému sa náhrada trov konania nepriznáva.

II. Súdnemu exekútorovi JUDr. Dušan Noskovič, Myslenická 14, 902 03 Pezinok, ktorého nástupcom je JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, sa náhrada trov exekúcie sa nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Dňa 29.05.2012 vydal tunajší súd poverenie č. 5102 117674, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Dňa 01.06.2018 vrátil súdny exekútor súdu poverenie na vykonanie exekúcie, ktoré zdôvodnil tým, že na majetok povinného bola povolená reštrukturalizácia.

3. Súd lustráciou cez obchodný vestník, zistil, že Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 16.06.2015 sp. Zn. 25R/8/2012, uverejnené v Obchodnom vestníku č. OV 130/2015 dňa 09.07.2015, povolil reštrukturalizáciu a ustanovil správcu JUDr. Erik Bilský, Pekárska 11, 917 01 Trnava.

4. Podľa § 114 ods. 1 písm. b) zákona č. 7/2005 Z. z., o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“), Začatie reštrukturalizačného konania má tieto účinky: pre pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, nemožno začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie na majetok patriaci dlžníkovi; už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa prerušujú.

5. Podľa § 118 ods. 1 ZoKR, povolením reštrukturalizácie sa začína reštrukturalizácia. Reštrukturalizácia sa považuje za povolenú zverejnením uznesenia o povolení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku.

6. Podľa § 118 ods. 3 veta prvá ZoKR, povolením reštrukturalizácie sa konania prerušené podľa § 114 ods. 1 písm. b) zastavujú. Ak v týchto konaniach už došlo k speňaženiu majetku, avšak výťažok ešte nebol vyplatený oprávnenému, výťažok po odpočítaní trov konania sa vráti dlžníkovi.

7. Súd s poukazom na ustanovenie § 118 ods. 3 veta prvá ZoKR, o zastavení exekúcie nerozhodoval, nakoľko k jej zastaveniu došlo ex lege - priamo zo zákona.

8. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Súd oprávnenému a povinnému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v danom prípade zastavenie konania žiadny z nich nezavinil.

10. Podľa § 200 ods. 5 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku (ďalej len „EP“), ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

11. Podľa § 200 ods. 1 EP, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

12. Podľa § 196 EP, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona a zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

13. Podľa § 197 ods. 1 EP, náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

14. Podľa § 203 ods. 1 EP, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

15. Podľa § 203 ods. 2 EP, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

16. Podľa § 203 ods. 3 EP, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške.

17. Z vyššie citovaného ustanovenia § 197 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v zásade trovy exekúcie uhrádza povinný, pričom výnimkou je aplikácia ustanovenia § 203 Exekučného poriadku, ktorá definuje prípady, kedy môže súd, ak došlo k zastaveniu exekúcie, uložiť oprávnenému náhradu nevyhnutných trov exekúcie.

18. V uvedenom prípade bola povolená na majetok povinného reštrukturalizácia. V zmysle ustanovenia § 118 ods. 3 veta prvá ZoKR, bolo exekučné konanie povolením reštrukturalizácie ex lege zastavené. Exekučný súd pri tomto spôsobe zastavovania exekúcie nevydáva rozhodnutie o zastavení exekučného konania. Tunajší súd dospel k záveru, že v danej situácii oprávnený žiadnym spôsobom procesne nezavinil situáciu na základe ktorej došlo k zastaveniu exekúcie. Nakoľko neexistuje žiadna príčinná súvislosť medzi zavinením oprávneného a povolením reštrukturalizácie a teda zastavením exekúcie, nemožno oprávneného v zmysle § 203 ods. 1 EP zaviazat' na úhradu trov exekúcie.

19. Zároveň uvažovanie nad možnosťou zaviazat' oprávneného na náhradu trov exekúcie podľa § 203 ods. 2 EP, teda z dôvodu, že exekúcia bola zastavená pre nemajetnosť povinného, je irelevantné, nakoľko k zastaveniu došlo z dôvodu vyhlásenia reštrukturalizácie na majetok povinného a nie z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Súd zároveň vylúčil možnosť aplikácie ustanovenia § 203 ods. 3 EP, kedy by trovy exekúcie znášal oprávnený, ak by sa exekúcia zastavila z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz. Takým dôvodom by bola skutočnosť, ak by na majetok povinného (dlžníka) bol na základe jeho žiadosti počas reštrukturalizačného konania súdom vyhlásený konkurz alebo v prípade ak by príslušný súd vykonávajúci dohľad nad činnosťou dlžníka, správcu a veriteľských orgánov bez návrhu, uznesením reštrukturalizačné konanie zastavil, začal konkurzné konanie a vyhlásil na majetok dlžníka konkurz a to v prípadoch taxatívne uvedených v § 131 ods. 2 písm. a) až i) ZoKR.

20. Podľa § 119 ods. 1 ZoKR, účastníkmi reštrukturalizačného konania sú dlžník, navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky.

21. Podľa § 120 ods. 1 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká.

22. Podľa § 121 ZoKR, prihláška sa podáva v jednom rovnopise u správcu, pričom správcovi musí byť doručená do 30 dní od povolenia reštrukturalizácie. Na prihlášku doručenú po lehote sa neprihliada. Ustanovenie § 28 ods. 6 sa použije primerane.

23. S poukazom na uvedené citované ustanovenia ZoKR súd konštatuje, že súdny exekútor mal vyčísliť trovy exekúcie, ktoré mu vznikli do začatia reštrukturalizačného konania a následne do 30 dní od zastavenia exekúcie t.j. od povolenia reštrukturalizácie, prihlásiť túto pohľadávku u príslušného správcu.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 12.03.2015 sp. zn. 3ECdo 164/2014, konštatoval, napriek tomu, že procesný rámec konkurzu a reštrukturalizácie je daný jedným zákonom, konkurz a reštrukturalizácia sa líšia, medziiným predpokladmi vyhlásenia konkurzu a povolenia reštrukturalizácie, ich účinkami, priebehom, právomocami správcu a súdu, spôsobom skončenia. Aj právna pozícia dlžníka počas reštrukturalizácie je podstatne iná ako je právna pozícia úpadcu v konkurznom konaní, čo je dané tým, že úpadok dlžníka sa v konkurznom konaní rieši odlišným spôsobom. V likvidačnom konkurznom konaní sa speňaží majetok dlžníka a z tohto výťažku sa pomerne uspokojujú pohľadávky veriteľov úpadcu. Dispozičné oprávnenia nad majetkom, ktorý sa v konkurze speňažuje, prechádzajú z úpadcu na správcu. Prevádzkovanie podniku alebo jeho časti je počas konkurzu skôr výnimkou a vždy len dočasného charakteru do speňaženia majetku. Počas reštrukturalizácie okrem pomerného uspokojenia pohľadávok veriteľov sa má dosiahnuť aj ekonomické ozdravenie dlžníka. Pokračovanie v podnikateľskej činnosti dlžníka je tak vo väčšine prípadov nevyhnutnosťou. Dlžník si okrem právnej samostatnosti zachováva aj ekonomickú samostatnosť. Dlžník koná vo svojom mene a na svoj účet. Správca vykonáva nad dlžníkom len dohľad v rozsahu určenom súdom, veriteľským výborom a spôsobom ustanoveným v zákone č. 7/2005 Z.z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-7/2005-ucinnost-od-01.01.2017>> Dlžník po povolení reštrukturalizácie nestráca právnu subjektivitu.

25. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 432/2008-16 zo dňa 16.12.2008, uviedol, že exekútor pri výkone exekúcie nesie riziko, keď môže nastať stav, kedy nebudú uspokojené všetky nároky exekútora, čo je do značnej miery kompenzované jeho monopolným postavením pri výkone exekúcie. Ústavný súd v uvedenom rozhodnutí poukázal aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (Van der Musselle proti Belgicku, rozsudok z 23. novembra 1983 séria A, č. 70), kde bolo zdôraznené, že riziko neuhradenia odmeny za vykonanú prácu súvisiacej s určitou profesiou je na druhej strane vyvážené výhodami súvisiacimi s výkonom tejto profesie (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 27/08 z 24.01.2008).

26. Na základe aplikácie príslušných zákonných ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov ako aj zákona č. 7/2005 Z. z., o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, súd rozhodol tak, že nepriznáva náhradu trov konania účastníkov exekučného konania a nepriznáva ani náhradu trov exekúcie súdному exekútorovi.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto uznesenia je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Proti výroku II. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V Bratislave, dňa 25.10.2018

JUDr. Gabriela Sobolovská
Sudkyňa